

"Som més que pura simbologia"

La Quarta Conferència d'Unitat del Poble Valencià, UPV, va anomenar-lo secretari general per absoluta majoria, amb la retirada definitiva del sector tradicionalment crític. Pere Mayor i Penadés aposta polèmic i fort per un nacionalisme d'esquerra.

Al document aprovat a la conferència hi ha certa debilitat davant del PSOE. Ara que l'alcalde de València, Clementina Ródenas, necessita vots per a mantenir-se a l'ajuntament davant del possible avanç d'UV, i també Joan Lerma per poder continuar d'Honorable, podria significar que UPV estaria disposada a llançar un salvavides al PSOE.

—El que hi ha és una preocupació moral i política perquè no governe ni la dreta estatalista ni la regionalista. Per molts motius, entre d'altres el cultural, però també els d'especulació. I això amb la nostra xicoteta capacitat. Ací, en tot cas, és on està la debilitat. Ara, hi ha grans dosis de discrepàncies amb la política del PSPV, però no ens enganyem: UPV es troba més a prop i més a gust en converses amb el PSOE o amb Esquerra Unida que no amb el lizonisme.

—*¿El PSOE fa una política de dreta?*

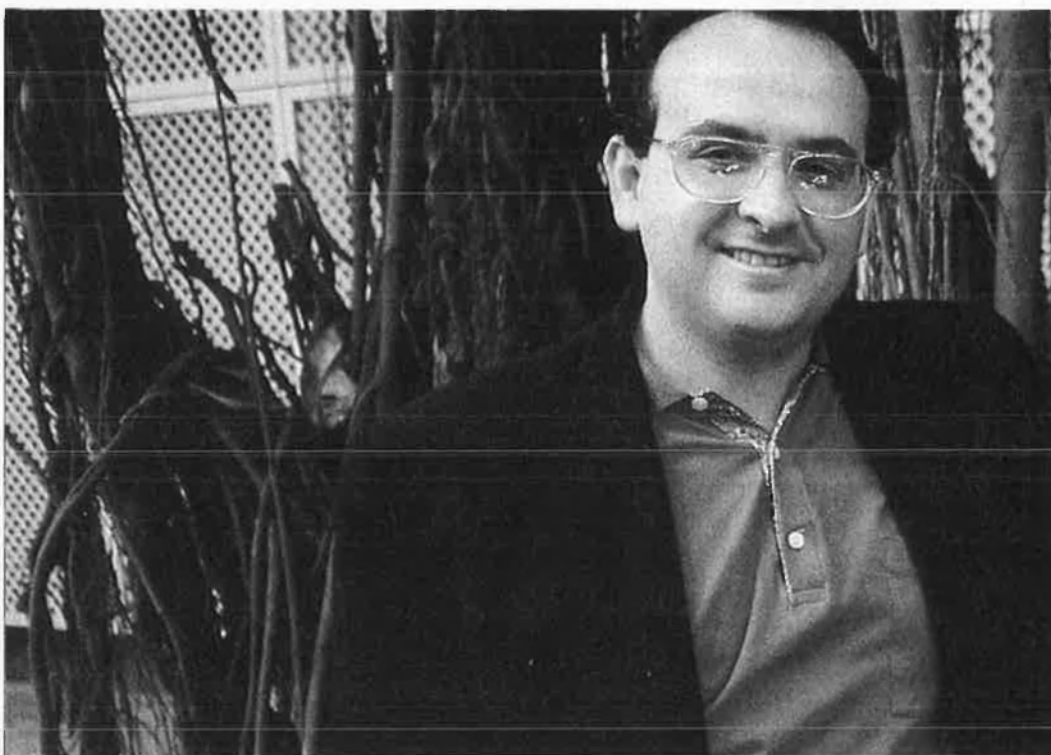
—Sí, en el sentit que fa una política de neoliberalisme, pur i estricte. El seu model polític de creixement econòmic és el mateix que faria qualsevol partit de dreta o centre-dreta governant.

—*Un partit, dieu també del PSOE, amb tradició sucursalista.*

—Amb Ciscar, amb Lerma o amb qui vulga posar el senyor Alfonso Guerra.

—*El document polític aprovat per UPV diu: "Necessitem un programa distint del nacionalisme tradicional".*

—El nacionalisme tradicional, de les essències, s'ha ba-

sat molt en reivindicacions purament i exclusivament culturals. El que necessitem és demostrar a la societat que els que pensem, els que tenim una ment nacionalista, també tenim coses a dir i a oferir en moltes altres qüestions. És a dir, cal explicar a la societat que UPV no és l'organització política que únicament es preocupa pels temes lingüístics o de simbologia. Tots aquests temes estan discutits des del nostre origen fundacional, i el que cal discutir són les altres qüestions...i demostrar a la societat valenciana si és viable o no que al País Valencià hi haja un nacionalisme valencià d'esquerra, una organització autòctona, ¡autòctona!

—*¿És el moment del valencianisme polític actiu, o de continuar generant cons-*

ciència a l'Hotel Inglés, la cafeteria de la reflexió nacional?

—No. El moment del nacionalisme polític ha estat sempre, cada dia, i s'ha demostrat, amb el pas del temps, que un nacionalisme únicament i exclusivament culturalista servia per a mantenir una flama, per a fer unes reivindicacions, però després tens molt pocs mitjants per a dur-lo a la pràctica...Cal un nacionalisme polític, que governe institucions, i si més no que condicione, que done majories i configure equips de govern. I a partir d'ací que puga intervenir mínimament en el disseny de la política. Al País Valencià el nacionalisme ha perdut una sèrie de batalles polítiques, i hem de fer-nos una crítica: no ha estat present en el pacte de l'Estatut de

Benicàssim, i aquest és el resultat de l'Estatut. Però no és que no hi fóra present per poder condicionar un vot o un altre, ¡és que no ho va fer ni d'espectador!

—*Hi ha hagut grans combats a la ciutat de València, i ara sembla com si UPV camuflara això i es trobara en qüestions programàtiques que pertanyen més al món de l'esquerra, i no tant a l'estrictament valencianista. ¿Els símbols no han de ser la carta d'ajust del partit?*

—El que no podem fer és basar-nos en les mentides, i per tant en la fallàcia que el valencià no és una part de la llengua catalana, no configura junt amb Catalunya, les Illes Balears i Andorra, una llengua. ¡No podem fer-ho! Com tampoc podem negar que la senyera de les quatre

barres és el símbol històric d'aquest país. Aquesta és la realitat i la reivindicuem. Ara, el que no fem d'això és un tot, ¡tota la lluita i tot el treball polític basat en això! Somniem: si s'acceptara la simbologia i la denominació de País Valencià, la unitat lingüística etc.... ¿la UPV es

ció eren cacics del franquisme local més pur i dur! ¡Que anaven als nostres actes culturals valencianistes a insultar i agredir-nos! Ni jo ni la gran majoria d'UPV estem disposats a canviar en això. Gens ni mica.

—González Lizondo és...

—...El pur regionalisme es-

ran millor dins del context de l'estat espanyol, sinó en el marc europeu. En aquesta escena político-jurídica hi haurà moltes més premisses plurals a favor de la defensa de les minories nacionals.

—Juan Mari Bandrés o Carlos Garaikoetxea.

—Bandrés és una persona si-

—Nacionalisme d'esquerra, claríssimament d'esquerra, i ecopacifista.

—Pedro Zamora, secretari general del PCPV, en una recent entrevista va dir a EL TEMPS que si Esquerra Unida creix per la seua vessant valenciana, UPV podria tenir dificultats de créixer, d'existir.

—Hi ha sempre una oferta pública d'EU, i és que nosaltres ens hi incorporem. Però UPV no és un projecte per a incorporar-se a EU, una organització amb la qual tenim moltes concomitancies i amb la qual hem col·laborat sovint en les institucions. Ara, una cosa és l'objectiu polític d'una EU encara formada i dirigida majoritàriament pel PCE, que és una organització d'esquerra estatalista, espanyola. UPV el que vol és construir una esquerra valenciana. Pedro Zamora que no es preocupe tant per si la UPV creixerà o no, i sí una miqueta per quina cosa passarà en el PCPV-PCE, i si això en la societat de final de segle tindrà algun sentit.

—¿Són fàcils les relacions amb EU?

—Les relacions individuals sí, les polítiques no ho han estat mai, per aquest intent d'incorporació. En tot cas, a veure si d'una vegada per sempre els homes i les dones d'EU són capaços de plantejar-se que viuen en un país, com ells diuen, i reconeixen el fet nacional. ¿Per què no es plantejen fer una esquerra valenciana? Dir que EU és una organització federada, com qual-sevol partit estatal, això és una broma, una trampa. Això és continuar sent els escolans del senyor Anguita o del dirigent de torn de Madrid. De veritat, que trenquen, i que facen això.

—¿El cas d'Iniciativa per Catalunya és diferent o no?

—Rafael Ribó parla molt, però al final sempre ha d'anar al comitè central i tot ha d'aprovar-ho el secretari general.

Ismael L. Belda

dissoldria, el nacionalisme polític ja no tindria sentit? ¡No! ¡En absolut! ¡Això és només una part!

—El grup de companys/companyes que va abandonar el partit va definir-se en la Conferència, entre d'altres moltes coses, per un nacionalisme de pau social.

—No entenc massa això. ¿Pau social vol dir que encara hi ha una guerra? ¿Amb qui? ¿I qui la manté, i per quins interessos?... I la pau, ¿quina cosa és? ¡No ho comprenc! És renunciar a tota la simbologia, donar carta de democràcia i de patent a una organització regionalista que existeix a València i la seua comarca, i dir que és una part del nacionalisme d'aquest país. ¡No fa tants anys que els dirigents d'aquesta organitza-

panyolista, sense dubte.

—I la tercera via que defensen Eduard Mira, Damià Mollà i d'altres nacionalistes...

—Una entelèquia que, en el resultat pràctic, ja està feta.

—Vol dir...

—Sí, la va fer el PSOE, que va dir "desarmarem el regionalisme espanyolista acceptant-li tot això de la simbologia en eleccions i tal, i el despullem". I una vegada que han fet això resulta que no l'han desinflat. Ben al contrari, li han donat més ales encara i l'han posat en forma.

—¿Banca pública?

—Sí.

—¿Impostos?

—Directes, i que page més qui més tinga.

—¿Fronteres?

—Els problemes nacionals d'aquest país no se soluciona-

tuada dins de l'esquerra plural, a favor de la pau, dels drets humans, etc. Garaikoetxea és un senyoret que continua representant els interessos de la dreta basca.

—Monarquia o república.

—En aquest estat ningú s'ha pogut manifestar quin model de règim vol. La monarquia ha estat imposada no per la transició sinó per la transacció. I era un dels preus a pagar.

—Parleu de les reivindicacions del treballadors "en la seua lluita com a poble i cap al socialisme".

—UPV admet el socialisme. Però, donada l'experiència que als països que s'han dit socialistes ha produït el creixement econòmic en costos ambientals, caldria començar a parlar de l'ecosocialisme.

—La ideologia d'UPV és...

